

Većina nas se zaklinje kako vjeruje u ljubav te da je ona smisao postojanja i svrha života. A zatim ju, najčešće, zamijenimo s nekom od njenih brojnih, vrlo sličnih manifestacija, i tada nam ona postane nedokučiva i tajanstvena, ta, toliko hvaljena i uzvišena emocija.

SVETI VALENTIN – SVEĆENIK, LIJEČNIK I MUČENIK

Tko je zapravo bio sveti Valentin i zašto ga smatramo zaštitnikom zaljubljenih i ljubavi?

Bio je svetac o kojemu postoji vrlo malo podataka: svećenik, liječnik i mučenik, koji je živio u trećem stoljeću. Nije poznato zašto je baš on zauzeo mjesto sveca zaljubljenih, iako jedna od legendi kaže kako je sveti Valentin volio ruže, i ostalo mirisno cvijeće, koje je poklanjao zaručnicima kako bi im zaželio sretno bračno zajedništvo. Tek ga u petnaestome stoljeću povezuju s blagdanom zaljubljenih, što se održalo sve do danas, a u šesnaestom je stoljeću papa Benedikt proglasio 14. veljače Danom braka, a svetoga Valentina - zaštitnikom bračne ljubavi.

Poznato je da su u šesnaestome stoljeću mladići ostavljali ljubavne poruke i čestitke na pragovima svojih odabranica. Te čestitke su bile vrlo pažljivo izrađene, obrubljene čipkom ili ukrasnim vrpčama. Smatra se i da su to, vjerojatno, bile prve čestitke ikada poslane. Kroz povijest se običaj štovanja svetoga Valentina proširio toliko, da je danas postao samo još jedan u nizu kapitalističkih trikova - ovaj put, pozivajući se na ljubav. A ljubav, pak, svi nekako tražimo.

Je li ona zaista postala potrošna roba koja se kupuje i prodaje zajedno s buketom crvenih ruža i lijepim riječima?

ELEMENTI PRAVE LJUBAVI

Što je to zaljubljenost? Precijenjena kategorija, iako se čarolije ne može procjenjivati. Leptirići u truhu možda su nešto što mnogi smatraju neprocjenjivim, no kada skinemo ružičaste naočale, ponekad od nje ne ostane mnogo. Zaljubljenost, ipak, traje kratko, ona je samo kemijsko-fizička reakcija - hormonska neravnoteža.

Poštovanje, bliskost, zajedništvo, razumijevanje, iskrenost i prijateljstvo? Nisu li upravo to elementi koji čine pravu ljubav koja ne trpi ružičaste naočale, i koja ne trpi protok vremena, i koja nema rok trajanja?

Nikada nije bilo toliko knjiga o ljubavi kao danas, toliko priručnika za samopomoć »kako pronaći onog/onu pravu«. Postoje mnoge radionice, seminari i tečajevi gdje će vas svi oni moderni gurui učiti kako naučiti voljeti, kako spoznati ljubav, kako ostvariti kvalitetnu i zdravu vezu.

Kako smo došli do toga da moramo učiti o ljubavi i kako voljeti?

Ne bi li to trebalo biti nešto od čega smo satkani, što je materija našeg postojanja, nešto sasvim prirodno, nešto što nam je darovano rođenjem? Čini se da nije, ako ljubav moramo kupovati kičem i sjajem.

LJUBAV SE MANIFESTIRA ŽIVLJENJEM

U današnje vrijeme kada je sve više razvoda brakova i sve više samaca, ljudskih razočaranja, boli i tuge, pitam se: »A gdje je, zapravo, ljubav?«. Kao da je nestala u silnim traženjima na krivim mjestima. Naše bake nitko nije poučavao kako i zašto voljeti, ali one su to znale. Sasvim prirodno, spontano i bez ikakvih uputa.

Postoje ljudi koji znaju voljeti. Bez knjiga i tečajeva, bez učenja o tome kako voljeti. Ljubav za njih nije tajna koju treba otkriti, mjesto u njima koje treba tražiti, ona je srž njihova bića. I

LJUBAV KAO NAČIN ŽIVOTA

Autor Maja Geček-Jelić

Četvrtak, 14 Veljača 2013 10:49 - Ažurirano Četvrtak, 14 Veljača 2013 10:52

pokazuju to svojim životom jer ljubav se jedino tako i manifestira. Življenjem. Oni ne trebaju govoriti o njoj, ni slušati upute za upotrebu, oni ju žive svakim svojim postupkom, svakoga dana. Takvi ljudi su očiti primjer da je ljubav vječna univerzalna sila, pokretač i smisao.

TRAŽENJE LJUBAVI

Postoje ljudi koji će utrošiti čitav svoj život u traženju ljubavi. Pročitat će puno knjiga, potrošiti previše vremena razmišljajući o njoj. Umorit će prste od pisanja o ljubavi u nadi da će joj prići bliže, proliće i mnoge suze u nadi da će ju možda tako zaslužiti. Postoje i oni drugi, koji ju traže u zanosnim, ljubavnim riječima, dok ne shvate, možda prekasno, da su riječi ipak, samo riječi, mada ih svi volimo čuti i izgovoriti. Neki će ju tražiti na najraznovrsnijim i najčudnijim mjestima, dok ne shvate da su to bili najraznovrsniji bjegovi. Oni će utrošiti zaista mnogo mašte, duha i snage u traženju tih mjesta, misleći zaneseno da je ljubav poput rijetkog cvijeta i da samo treba vrijedno i uporno tražiti. Mnogi će ju tražiti u mnogima, misleći da ljubav voli uporne i sustavne tragače, borce koji nikada ne odustaju. A ljubav nije kvantiteta, ona je kvaliteta.

Postoje i oni koji će ljubav tražiti u samoćama misleći da će u svojim rječitim tišinama doživjeti spoznaju što ona jest. Vizualiziraju, maštaju i prizivaju, tako željenu, srodnu dušu.

A, postoje i oni drugi, potpuno drugačiji.

Oni koji mahnito bježe od nje slomljenih krila, koji su joj zatvorili sva vrata, ubili ljubav smatrajući ju prokletstvom koje lomi i ubija do granica izdržljivosti. Duše koje, ipak, unatoč svim svojim razočaranjima u najdubljim svojim tišinama, čeznu i žude za njom. Jer... svi ju trebamo.

LJUBAV JE DAR

Ljubav nam je darovana, a dar se ne traži. I ona postoji u svakoj stanici našeg bića. Manifestira se u našem odnosu prema samom sebi, prema ljudima oko nas. Ona nije riječ, mjesto, čovjek ili žena, koje vizualiziramo u našim najskrivenijim maštanjima. Ona nije srce za Valentinovo, savršen trenutak u vremenu, kao ni onaj, toliko željeni, »klik« između dvoje ljudi. Ona je

LJUBAV KAO NAČIN ŽIVOTA

Autor Maja Geček-Jelić

Četvrtak, 14 Veljača 2013 10:49 - Ažurirano Četvrtak, 14 Veljača 2013 10:52

poštovanje života i čovjeka, ona je iskrenost i razumijevanje, pomoć i podrška kada je teško, zagrljaj, topli napitak, onih zadnjih deset kuna darovanih da nekome uljepšamo dan. Ona je način života.

Ne treba ju učiti, promišljati, uništavati analizama i sintezama, niti tražiti na najčudnijim mjestima. Ne trebamo slušati mnoge duhovne učitelje kako bismo ju spoznali i našli. Trebamo samo slušati sebe. Jer ona je u svakome od nas. Ponekad uspavana, ponekad potisnuta, ponekad duboko zaključana... Ona nije trenutak, ona je jedinstveno stanje duha kome treba težiti.

Kada jednom ljubav postane naš način života, shvatit ćemo da je ona uvijek tu, dio nas, naša esencija i sadržaj, materija koja se manifestira kroz naš život, dar koji nam je poklonjen. Jedina filozofija i religija. Tada ćemo moći voljeti potpuno, i svakoga dana svoga života živjeti - ljubav.